



Pokrývači se výškám nevyhnuli ani při odpočinkovém víkendu

Pro své pokrývače jsem nachystal akci plnou adrenalinu, jak se koneckonců na pořádné chlapy sluší. V polovině prázdnin, od 26. do 28. července, se nás sešlo hned 15 včetně dvou průvodců a po vlastní ose jsme vyrazili do Rakouska na ferraty.

Na místo určení, do městečka Bad Goisern v Solné komoře, jsme dorazili v pátek večer v plném počtu a ve výborné náladě. Po ubytování v hotelu Luise-Wehrenfennig-Haus nás čekala večeře a samozřejmě příjemné posezení. Vzhledem k plánovanému náročnému programu ale proběhlo netradičně – úplně bez alkoholu.

Výstup na ferraty byl na řadě v sobotu. Předcházela jim úvodní instruktáž, rozdělení potřebného vybavení a pak už jsme vyrazili k jezeru Stausersee. Čekala na nás tady ferrata Schmied Klettersteig s obtížností stupně C. Byla to taková trasa na rozehrání a zvládli jsme ji za půl druhé hodiny. Po výstupu všichni přivítali osvěžení v podobě koupele v jezeře. Jenže to byla položka mimo plán, na kterou nikdo nebyl vybaven, takže proběhla „na Adama“. Voda ale měla jen lehce nad 10 stupňů, takže nakonec stejně nešlo rozeznat kluka od holky.

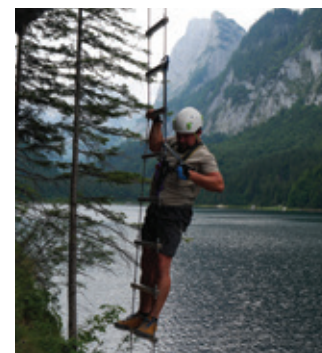
Poté jsme se přesunuli k jezeru Vorderer Gosausee, kde jsme leželi na nádhernou ferratu Laserer Alpin Klettersteig s obtížností stupně C. Vede přímo nad jezerem a zvládli jsme ji za dvě hodinky. Kvůli nabitému programu jsme v místní restauraci měli až pozdní oběd a po podaných výkonech chuť na něj obrovskou. Takže ani nevadilo, když jsme po návratu na hotel ještě povečeřeli. Část osazenstva pak už zůstala na

hotelu, ale ostatní vyrazili na prohlídku malebného městečka Bad Goisern. Večer jsme se opět sešli a společně poseděli až do rána, přestože se znovu vše obešlo bez alkoholu.

Po probuzení nám trochu pokazilo náladu počasí, ale zajímavý program chmury hned rozehnal. Vyrazili jsme na prohlídku městečka Hallstatt, zapsaného na seznam Světového dědictví UNESCO. Cílem byly solné doly nad městem s rozsáhlými pohřebišti, kde byl objeven světoznámý Muž v soli. Historie zdejší těžby soli sahá až 7 000 let nazpět a probíhá dodnes.

Po připomenutí historie nás čekal oběd a samozřejmě také prohlídka celého městečka. Pak už bylo třeba pomyslet na návrat, čekala nás dlouhá cesta. Přestože akce si od účastníků žádala náročné fyzické výkony, nikdo neprotestoval – právě naopak, všichni byli nadšení.

Petr, oblastní manažer



Mistři svého řemesla, páni pokrývači, klempíři a tesaři,

Sezóna je v plném proudu a my jsme pro vás připravili další číslo čtvrtletníku NA STŘEŠE. Dříve, než vás stručně seznámím s jeho obsahem, dovolte mi vás informovat o jednom významném mezníku v historii firmy.

Mnozí jste již zaznamenali, že ke dni 31. 5. 2019 byla úspěšně dokončena fúze společností Wienerberger s.r.o. a TONDACH Česká republika s.r.o. Touto fúzí přebrala společnost Wienerberger všechny závazky společnosti TONDACH Česká republika a tato společnost právně zanikla.

Značka TONDACH, jak ji znáte, však samozřejmě nezmizí. Právě naopak! Bude novou produktovou skupinou společnosti Wienerberger a setkávat se s ní budete i nadále. Pro vás řemeslníky se tak fúze nic nemění. Budeme vám nadále poskytovat naše výrobky a služby, jak jste byli zvyklí doposud.

Teď už k novému číslu NA STŘEŠE. Dozvíte se v něm o projektu e4 dům, z technického hlediska rozebereme přehřívání střech, a jako pomyslná červená

nit se obsahem nejnovějšího čtvrtletníku povine téma bobrovky. Najdete jej v rozhovoru s vítězem soutěže Pálená střecha, v připomenutí SMS kampaní a nechybí ani v „bobřím“ vtipu od Urbana. Také se dozvíte o aktivitách, které pro vás – mistry pokrývače, během roku organizujeme.

Upozorníme vás také na krásné jubileum 200 let uplynulých od vzniku společnosti Wienerberger a přečíst si můžete i spoustu dalších zajímavých článků.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát úspěšný vrchol sezóny, spoustu spokojených zákazníků, a také pevné zdraví, bez kterého se neobejde nikdo z nás.

*Za produktovou skupinu Tondach
Miroslav Kývala
Vedoucí zákaznického centra*



Novinka: e4 Dům budoucnosti a nadkrokevka iRoof v praxi

str. 2



Technické okénko: Jak je to s barvou a přehříváním střechy?

str. 2



Rozhovor: Vítěz v kategorii veřejně prospěšné stavby

str. 3

Dům e4 architektura a parametry připravené na budoucnost

Vše kolem nás se závratným tempem neustále mění a architektura rozhodně nezůstává pozadu. Společnost Wienerberger na tento trend pružně zareagovala a výsledkem je moderní dům budoucnosti – označovaný jako e4. Nevíte, co si za tímto označením představit? e4 je dům už nyní stoprocentně splňující estetické, ekonomické, ekologické a energetické nároky, které budou platné až po roce 2020.



střecha. V tomto systému jde vždy o šikmou sedlovou střechu, protože jednak dokonale odvádí srážkovou vodu a navíc umožňuje vytvoření podkrovní. Pro tyto své benefity je šikmá střecha odedávna typickým prvkem české krajiny a také nadčasový koncept e4 tuto tradici respektuje. Neznamená to však, že by tím rezignoval na moderní vzhled. S plochou krytinou Tondach Figaro dostane i klasický tvar střechy elegantní novodobý švih.

V konceptu e4 je stejný důraz jako na vzhled kladen i na tepelné technické parametry střechy. Proto je pod krytinou Tondach Figaro použita nadkroevní izolace iRoof na bázi PIR, vyhovující nejvyšším nárokům na tepelnou pohodu jak v zimě, tak v létě. Nadkroevní izolace vytváří ideální zateplení celé střechy – je bez tepelných mostů a také neubírá podkrovní obytný prostor. V našem konkrétním případě je použit materiál iRoof Tondach tl. 120 mm Klasik, jehož desky byly před zalažováním střechy ještě zakryty difúzní monolitickou fólií Tondach Mono DT. Vytvořená střešní skladba je díky tomu celá difúzně otevřená.

Koncept e4 se však neomezuje dogmaticky jen na jedno řešení zateplení podkrovní, ale nabízí i další alternativy. Například příznivci podkrovní s příznými dřevěnými prvky mohou použít desky iRoof Tondach s větší tloušťkou (ideálně min. 160 mm). V tom případě se vkládání minerální vlny mezi kroky vynechává.

Kromě vynikajících tepelných technických vlastností je zásadní výhodou iRoofu rychlost pokládky. Na popisované konkrétní stavbě s plochou střešního pláště 150 m² trvala pokládka nadkroevní izolace pouhého 1,5 dne.

Očekávanou třešničkou na dortu je pro každého investora pokládka střešní krytiny. Jde o korunu domu, která podstatným způsobem ovlivňuje celkový vzhled stavby – to je prostě fakt, ne fráze. V souladu s trendem minimalizace a jednoduchých výrazových prvků se v našem konkrétním případě rozhodlo mezi velmi oblíbenou taškou Tondach Stodo v nově nabízené šedé barvě a černou taškou Figaro. Obě povrchové úpravy jsou matné engoby, stálobarevné, naprosto hladké a také difúzně otevřené. Nakonec zvítězila vlajková loď

střešních tašek Tondach, kterou je Figaro 11 s absolutně plochým designem. Mimo to se vyznačuje jednoduchou pokládkou, využívající posuvnou krycí délku s rozmezím 340 až 385 mm. Také v případě tohoto materiálu postupovala pokládka velmi rychle. Plocha 150 m² včetně laťování byla zvládnuta za 2,5 dne.

Výsledkem je jednoduchá elegantní černá sedlová střecha, plně naplňující staré dobré přísloví: „V jednoduchosti je síla.“ Prostý tvar šikmé střechy už předem eliminuje potíže. Postrádá totiž složité detaily, které jsou vždy hlavním zdrojem komplikací. Urychluje také pokládku tepelných izolací a při správném výběru krytiny šetří čas i finanční prostředky investorů. A při všech těchto výhodách je tato jednoduchá střecha i mimořádně krásná...

Cihlový dům se nestaví pro jednu generaci. S konceptem e4 mají i budoucí uživatelé zajištěno, že budou bydlet zdravě a zároveň s nízkými náklady na spotřebu energií. Co více si přát...

Vít,
vedoucí technického oddělení



Stále nevíte, co se pod tímto označením skrývá? Pojdte se s domem budoucnosti seznámit na příkladu z praxe. Právě totiž probíhá výstavba rodinného domu v konceptu e4 firmy Wienerberger, s.r.o. Použity jsou pro něj unikátní cihly T profi Porotherm vyplněné minerální vatou, které splní hned několik zásadních požadavků – výborné tepelné izolační vlastnosti bez dodatečného zateplování, ne-

hořlavost, pevnost, odolnost a trvanlivost přírodního produktu. Cihly plněné vatou navíc fungují jako protihluková izolace, bonusem je i samozřejmý fakt cihelného střepu – dům tzv. „dýchá“. Svislé stěny spodní hrubé stavby uzavírá pevný keramický strop s vložkami Miako.

Korunou každého domu, tedy také toho v konceptu e4, je

Boříme mýty o přehřívání! Na barvě krytiny nezáleží!

Výběr střešní krytiny je často určité jednou z nejzávažnějších částí plánování nové střechy. Ať už však padne rozhodnutí pro tradiční režnou tašku, nebo moderní glazuru, v ideálním případě bychom neměli zohledňovat jen vkus a estetické požadavky. Je třeba myslet také na funkční vlastnosti krytiny. První, co mnohé napadne je, zda barva vybrané krytiny nějak zásadně ovlivní teplotu v podkrovní? Pojdme se na tuto problematiku společně podívat zblízka.



Pomáhá barva krytiny při tepelné regulaci?

V posledních letech dochází k extrémním výkyvům počasí, které v létě znamenají velká vedra. Při nich může teplota na spodní straně krytiny dosahovat až +80 °C, v poledne klidně i více. Přitom norma ukládá, aby nejvyšší teplota vzduchu v místnostech byla v letním období +27 °C a k jejímu dosažení nebylo nutné používat klimatizaci. Jak splnění tohoto požadavku zajistit? Je třeba zpomalit průchod tepla přes střechu, aby se nejvyšší denní teplota dostala do vnitřního prostoru teprve tehdy, když se venku ochlazuje a teplo lze vyvětrat. Pomůže nám nějak

při tepelné regulaci barva krytiny? Dobrá otázka – vezměme si tedy na pomoc Pravidla pro pokrývání. Konstatuje se v nich, že teplota osluněného povrchu konstrukce závisí mj. na barvě povrchu. Tmavší povrchy se ohřívají na vyšší teploty než světlé povrchy.

Dokládají to i orientační hodnoty činitele pohltivosti slunečního záření (a) různých povrchů střech:

cihlově červená	0,6
tmavý povrch	0,8
kov (lesklý)	0,2
bitumenový pás (s pískovým posypem)	0,6

Kromě informací z Pravidel je však problematika přehřívání interiéru v letním období, chování střešních skladeb a vlastností jednotlivých materiálů spíše předmětem dohadů. Teoretické výpočtové programy jsou jen orientační a nedokážou zohlednit realitu. Reálných měření a ověření z praxe je přitom poskrovnu.

Takže neexistuje reálné měření přehřívání interiéru?

Ale ano, před časem se do něj pustili v Německu. Probíhalo na sedlové střeše s pálenou krytinou se sklonem 30° na novostavbě rodinného domu s orientací měřené plochy na jih. Měřilo se na přelomu července a srpna 2014, a to teplota nad krytinou, pod krytinou, ve větrané mezeře, pod izolací a v interiéru.

Z výsledků vyplynulo, že teplota vnějšího vzduchu a teplota pod krytinou nabývaly téměř identických hodnot v době, kdy střecha nebyla osluněna. Během oslunění však byl tlumící účinek vrstvy pálené krytiny patrný díky její příznivé tepelné kapacitě.

A co na to Tondach?

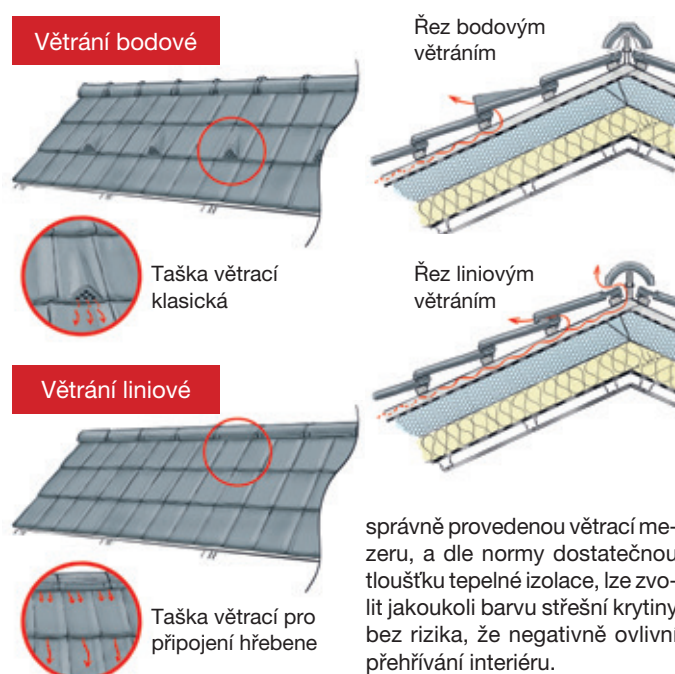
Jednička na českém trhu pálené střešní krytiny samozřejmě nemohla zůstat pozadu a pustila se taktéž do prověřování svých materiálů. V měsících srpna a září 2016 tak začalo měření teplot

niho chování skládané střešní krytiny s různými povrchovými úpravami. Probíhalo v Brně na modelu sedlové střechy s aplikovanými variantami střešních tašek. Z výsledků lze konstatovat, že barva tašky má na průběh teplot vliv, nicméně jen nepatrný. Maximální rozdíl činil 3,2 °C, a to mezi taškou režnou a černou. Ostatní barevné varianty se pohybovaly mezi nimi.

Provedený experiment tak sice potvrdil, že tmavé barvy absorbují více tepla, ale současně ukázal, že navýšení je minimální a v celkové tepelné technické bilanci střechy nehraje roli.

Na barvě nezáleží, jde o větrací mezeru a tepelnou izolaci

Ve výpočtech opomíjenou, ale přitom nejdůležitější skutečností je totiž větraná mezeru, která u šikmé střechy musí být vždy. Díky této vrstvě, a také navazující tepelné izolaci k přenosu vyšších teplot dál do konstrukce nedochází. Do podstřeší (potažmo do



interiéru) se tak teplo vůbec nedostane. Jednoznačně to prokázala pečlivě připravená rozsáhlá studie Budapeštské technické univerzity, která proběhla na vzorových domech v roce 2018. I při tehdejších velkých výkyvech teplot naměřených na střešních taškách (až 100 °C), kolísala teplota v interiéru o pouhých 1 °C. Experiment lze shrnout do konstatování, že pokud má střecha

správně provedenou větrací mezeru, a dle normy dostatečnou tloušťku tepelné izolace, lze zvolit jakoukoli barvu střešní krytiny bez rizika, že negativně ovlivní přehřívání interiéru.

Z hlediska přehřívání podstřeší je hlavním benefitem pálené krytiny její schopnost akumulace, a ne její zvolená barva. Až tedy budete vybírat střechu, můžete v klidu vybrat model, povrchovou úpravu i barvu tak, aby se hodily ke stavbě a zajistily jí unikátní vzhled, ze kterého se bude její majitel těšit dlouhá léta.

Hynek,
product manager

Dobrá firma si s dramaty na střeše poradí vždycky

Mezi firmy, které jsou dlouhodobě synonymem kvality, rozhodně patří Pario, s.r.o., z Hradce Králové. Pravidelně sbírá vavříny v soutěžích všech střešařských oborů a její jméno se pojí s mnoha významnými památkami na území celé republiky. Zvítězila také v kategorii Veřejně prospěšné stavby v soutěži Tondach Pálená střecha 2018.

Oceněná střecha památkově chráněného objektu Stará pošta v pražských Běchovicích je klasická sedlová, nově pokrytá reznou bobrovkou v šupinovém krytí. Zdá se vám, že to není nic zvláštního? Tak si dobře prohlédněte detaily, právě kvůli jejich preciznímu zpracování byla porotou vybrána jako nejlepší. Co vše se může vyskytnout i u tak relativně jednoduché zakázky, prozradil jednatel firmy Pario, pan Miroslav Vízek.

M. Vízek (dále V.): Jednalo se o dva objekty – hospodářskou stodolu a nově budované multifunkční centrum. Téměř vše bylo zruinované, až na část střechy s bobrovkou stáří asi 20 let. Krytina sice byla relativně nová, ale protože střecha se konstrukčně upravovala, musela i tato bobrovka dolů. Pak nás překvapil požadavek památkářů, vrátit maximum původní krytiny, těch jen dvě desetiletí starých bobrovek, opět na střechu. Museli jsme kvůli tomu materiál různě kombinovat s novými bobrovkami,

ale naštěstí krytina opravdu nebyla tak stará, takže ve výsledku rozdíl není markantní.

Pak už šlo všechno hladce?

V.: Bohužel jsme narazili na další nároky památkářů. Přestože jsme postupovali podle předem odsouhlasených řešení, nebyli spokojeni. Dodatečně požadovali jiné způsoby, třeba u sněhových zachytávačů. Použili jsme jen jednoduché plechové trojúhelníčky, aby nebyly do očí, a stejně u památkářů vyvolaly zděšení. Uznali sice, že tohle řešení bylo odsouhlaseno, nicméně trvali na změně. Tak jsme zachytávače zase sundávali, přemísťovali a tam, kde nebyly komunikační zóny, se nakonec vyrušily úplně. Dohadovali jsme se i o umístění střešních oken, o jejich počtu... Co budu povídat, ze strany památkářů to byla akce poněkud komplikovaná. Ale protože jsme profesionálové, tak jsme vše ustáli. Přes všechna úskalí by se dalo říct, že to byla jedna z pěkných realizací.

Jak jste reagoval na pochvalu poroty za řešení střešních nadezdívek?

V.: Nadezdívky byly u této střechy historicky řešeny pokrytím bobrovkou. Představa oplechování, byť barevně korespondujícího s krytinou, se mi nelíbila. Proto jsme původní technologii zachovali a myslím, že tím se celá střecha zhodnotila. Bobrovka přece jen na nadezdívky pasuje víc. A kvalita provedení? To je pro nás standard. Ani by mě nenapadlo, že bychom to měli dělat jinak.

V soutěži jste měli ještě jedno želízko v ohni, můžete realizaci představit?

V.: Přihlašovali jsme střechy několika objektů na přehradě Les Království u Dvora Králové. Mám nedaleko odtud chalupu a okolo jsem mnoho let jezdil. Proto mě rekonstrukce od počátku zajímala a uvítal jsem, že se na nás vítězná firma z výběrového řízení obrátila. Sama neměla s prejzy žádné zkušenosti, ale naši firmu Pario znala z dřívějších spoluprací. Nakonec tak na přehradě

pracovaly tři střešní firmy – vítězná Stavební společnost Žižka, Pario na střechy a Renoart – restauroři na památky.

Lokalita na koruně přehradní hráze není pro střechy typická. Projevila se nějak při práci tato skutečnost?

V.: Koruna hráze je průjezdná a všechny práce probíhaly za provozu. Sundávali jsme rozspané staré prejzy, na některých partiích se dělal kompletně krov a pro všechny práce jsme měli povoleno jen malinko omezit provoz! Navíc jen na nejnútnejší dobu. Také tamtudy běžně chodili turisté, bez jakéhokoliv omezení. Pořád tak hrozilo nebezpečí, že na někoho něco spadne. Dnes jsou věže za námi a realizace se obešla bez jakéhokoliv problému z hlediska bezpečnosti práce.

Hotový prejz vypadá výborně, přestože cenu v soutěži nezískal.

V.: Této realizaci si cením, protože v sobě skrývá malé osobní vítězství. Pokládali jsme zde



Rozhovor

hřeben do malty, jenže část „ustřelila“ do výše. Prejzařů ve firmě totiž není tolik (to je bohužel problém napříč republikou) a někteří se s prejzou teprve sžívají. Nakonec sice pokrývači všechno technicky vyřešili, jenže výsledkem bylo až 15 cm malty, která svítila do daleka. Nikomu se to nelíbilo – památkářům, projektantům, investorovi, a hlavně ne mně a mým kolegům technikům. Bohužel nás všechny tlačily termíny, takže jsme se shodli nechat to tak. Technicky to bylo v pořádku. Jenže já jsem byl pořád nespokojený. Když jsem si navíc uvědomil, že kolem budu mnoho dalších let jezdit, bylo rozhodnuto. Nepovedenou část jsme vybourali a opravili. Všichni náš přístup ocenili a já jsem teď spokojený asi nejvíc.

Les Království a mnohé další památky, patří do portfolia firmy Pario, vyžadují opravdu špičkové řemeslo. Jak se vypořádáváte s tímto požadavkem?

V.: Hodně si můžeme fandit v klempířině. Opravdu dobrých

klempířů máme asi deset a ať děláme kdekoli a cokoli, dlouho jsem nezažil nespokojeného investora či památkáře. Myslím, že i v pokrývačíně máme co nabídnout, zejména v tradičních technologiích a materiálech jako je břidlice či pálená krytina, zejména bobrovka. Na druhou stranu, nedávno jsem si dělal přehled věkového průměru firmy a u pokrývačů vyšlo padesát roků, u klempířů něco přes čtyřicet a celá firma má věkový průměr padesát let. To je na zamýšlenou, ale protože skončit nechceme, budeme se s tím muset poprat stejně, jako se „pereme“ se všemi problémovými střechami.

Přejeme panu Vízkovi a jeho firmě úspěchy v boji na všech frontách, aby tradice schopných a poctivých pokrývačských firem pokračovala dál.

Alena,
redaktorka



Letecký den s TONDACHEM

Předposlední červnový čtvrtek Tondach pro pokrývače uspořádal „Letecký den“ na letišti ve Vysokém Mýtě. Účastníky na něm přivítal předseda aeroklubu a pozval všechny na exkurzi. Na ní se postupně seznámili s kompletním zázemím letiště, které má status mezinárodního letiště.

První zastávkou byla návštěva Aeroservisu, který ročně provádí desítky servisních prohlídek, oprav a lakování letadel. Hned po ní následovala prohlídka řídicí věže, učebny a provozních místností. Hangáry vysokomýtského letiště jsou domovem pro zhruba 15 motorových a bezmotorových letadel. K většině z nich nám členové aeroklubu poskytli zaslíbený komentář.

Jaký by to ale byl pobyt na letišti bez možnosti vzlítnout? Proto hned vzápětí následovaly vyhlídkové lety letounem Let L-200 Morava, který za sebou má bohatou historii. Vývoj tohoto aerotaxi začal v továrně národní podnik Strojírny první pětiletky v Kunovicích (později národní podnik Let Kunovice) už v roce 1955. Tyto spolehlivé stroje dosud slouží, jen jsou dnes samozřejmě vybaveny nejmodernějšími navigačními přístroji.

Vyhlídkové lety trvaly necelou půlhodinu a probíhaly po atraktivní trase směrem Litomyšli, nad tamním zámeckým areálem zapsaným do seznamu kulturního dědictví Unesco, Nové Hradky s pozoruhodným rokokovým zámekem označovaným jako Malý Schönbrunn nebo také České Versailles, a zpět do Vysokého Mýta s největším čtvercovým náměstím v republice.

Krom letecké techniky byly účastníkům k dispozici ještě dvě

čtyřkolky a také vznášedlo Air driver, poskytující jízdu bez dotyku země. Postaráno bylo i o bohaté občerstvení, aby nikomu nic nechybělo a den s Tondachem si všichni mohli užít v příjemné pohodě. Zajistila jej firma z nedalekého Zálší, stejně jako závěrečnou grilovačku. Všech 12 pokrývačů, kteří do Vysokého Mýta přijeli ze šesti firem, připravený program ocenilo a domů se vrátili spokojeni.

Miloš, oblastní manažer



Dvě století obliby pálené keramiky Wienerberger 1819–2019

V roce 2015 byla firma Tondach začleněna do skupiny Wienerberger a fúze byla úspěšně dokončena k poslednímu květnu letošního roku. Díky tomu se nyní i Tondach může zapojit do oslav dvou set let existence nadnárodního cihlářského koncernu. Podívejme se společně na jeho bohatou historii, kterou poznamenal rozpad rakousko-uherské říše i dvě světové války.

Začátky na kopci

Většina převratných myšlenek klíčí zdola, stejně tak i začátky Wienerbergeru jsou skromné. Na počátku stál rodilý Moravan Alois Miesbach, který v roce 1819 začal vyrábět cihly novým způsobem. Používal k tomu vypalovací peci, které sám navrhl. Podle kopce zvaného Wienerberg (jižně od Vídně), kde jeho výroba stála, nazval firmu Wienerberger Ziegelindustrie.

Růst a vstup na burzu

Podnik se úspěšně rozrůstal a brzy se stal jedním z největších v regionu. Další posun nastal v roce 1860, kdy Miesbachův nástupce, synovec Heinrich Drasche, koupil patent na kru-

hovou pec. Odrazem úspěchu byl mimo jiné vstup na vídeňskou akciovou burzu pouhých devět let poté, při padesátém výročí existence firmy. Také další vývoj Wienerbergeru byl úspěšný, přibrzdil jej až rozpad Rakousko-Uherska po první světové válce. Velkou újmu pak mateřský vídeňský závod utrpěl i během bombardování ve druhé světové válce. Poválečná obnova naštěstí přinesla nové obchodní příležitosti a s nimi i nový růst.

Wienerberger na českém trhu

Na český trh společnost vstoupila v roce 1992 zakoupením podílu v cihelně Novosedly na



Jižní Moravě. Postupně byly do skupiny začleněny další cihelny a v roce 2015 došlo také ke zmiňované fúzi s firmou Tondach. Produktové portfolio skupiny Wienerberger se tím významně rozšířilo o pálenou střešní krytinu a firma díky tomu může dnes nabízet ucelenou skladbu výrobků pro domy s keramickou obálkou.

Petra,
marketingový specialista

Nejen láska prochází žaludkem

Naše květnové setkání s pokrývači jsme se pro změnu rozhodli trochu okořenit kulinařským zážitkem. Zůstali jsme tedy v matičce Praze, ale tradiční vyžití jsme samozřejmě ani tentokrát neopomenuli. Dopoledne jsme jako obvykle začali vycházkou po Královské stezce, obohacenou o ukázky zdařilých rekonstrukcí, realizovaných našimi pokrývači. Procházka, při které nám vytrávilo, byla navíc ideální předehrou k očekávané cestě do Holešovic. Tam už čekali šéfkuchaři, aby nás učili vařit. Celá akce proběhla pod výstižným názvem – „Kulinářský teambuilding“ aneb Kvalitně v břiše = kvalitně na střeše.

Než se pustím do popisu průběhu, musím vás upozornit, že to bude útok na vaše chuťové buňky. Po příchodu nás uvítalo občerstvení v podobě francouzské teriny se sušenými rajčátky, zelenými a černými olivami, nakládanými artyčoky a nezbytnou francouzskou bagetkou. Během ochutnávání nás páni šéfkuchaři seznámili s plánovaným průběhem celé akce. Naše skupina 16 pokrývačů byla rozdělena do týmů, které za asistence kuchařů připravovaly jídla dle receptů světových kuchyní. Každá skupina vařila dle jiné země, konkrétně Francie (Crème brûlée), Indie (Tom Kha polévka s kokosovým mlékem) a Mexika (krevety s chilli a česnekem).

O zábavu při vaření nebyla nouze a pokračovala i při následujících soutěžích. Připraveno pro nás bylo „Rozeznávání vůní“, kdy jsme museli podle čichu určit různá koření, při „Rozeznávání chutí“ zase šlo o to rozeznat různé kuchařské přísady. Nakonec nás čekala „Popelka“, kdy každý tým dostal koření a měl ho v co nejkratším čase roztřídit. Co by to bylo za gastronomický zážitek, kdybychom si nakonec taky nepochutnali. Odměnou za naše snažení u plotny nám byla kachní prsa na pomerančích. S plnými břichy, nabytými zkušenostmi a pocitem příjemně stráveného času jsme se vydali zpátky ke svým domovům.

Jitka, oblastní manažerka



Chyt' si s Tondachem kapra, ale nezapomeň ho pustit!

Když před koncem loňského roku vedení společnosti Wienerberger – Tondach rozhodlo o pokračování akcí pro partnery, znamenalo to pro nás velkou výzvu. Loni jsme uspořádali plavbu na katamaránech po Jaderském moři a podle ohlasů šlo o akci veleúspěšnou. Latku jsme si tím nastavili hodně vysoko a očekávalo se, že uspořádáme něco podobného.

Naštěstí Jana zjistila, že má mezi svými pokrývači spoustu skvělých rybářů. Pověřila proto Petra, aby i on ve svých řadách pátral po těchto „tichých bláznech“. Výsledek? Nebylo jich málo! Pak už stačil jen krůček ke geniálnímu nápadu – uspořádat rybářské závody na některém sportovním

rybníku na Jižní Moravě. Už tak skvělou myšlenku Jana ještě vylepšila pečlivým výběrem rybníku, který byl v bezprostřední blízkosti krásného penzionu Mlýn Sedlec u Mikulova. Tahle volba byla už předem zárukou úspěšné akce. Pokrývači se začali k Mikulovu sjíždět již v brzkých ranních ho-

dinách. Ti, kteří to měli dál – jeli třeba až od Třeboně, si sice museli přivstat, ale naštěstí všichni dojeli v pořádku. Po příjezdu si většina z nich hned začala chystat svůj rybářský vercajk a hledat správné místo, kde budou ryby nejlépe brát. Kolem desáté už byl rybník zcela obestaven nedočkavými rybáři a první úlovky na sebe nenechaly dlouho čekat. Za pár minut byli vytaženi první kapři o délce kolem 70 cm.

Příjemnou atmosféru od rána vydatně podporovalo sluníčko, a tak bylo potřeba dodržovat správný pitný režim, o což se taky postaral Tondach. Čepovalo se dobré dalešické pivo, které zahnal každou žízeň. Partnerky rybářů-pokrývačů podporovaly své favority a ti na oplátku co chvíli ulovili nějakého krásného kapříka. Délka úlovků narůstala a po skončení byla jako vítězná určena ryba s mírou účtyhodných 93 cm. Úlovky s touto délkou se mohli pyšnit hned dva rybáři, a to



Radek Škarabela z Rouchovan a Rudolf Kostecký z Troubska. Třetí místo obsadil Radek Moller z Komárovic, který chytl kapra o délce 91 cm.

Po vydatném obědě byly vítězům předány hodnotné ceny a po krátkém odpočinku byl připraven další program, a to degustaci moravských vín od zkušeného someliéra z Valtic. Zábavným způsobem představil devět vzorků místních vín, od bílého přes růžové až k velmi kvalitním červeným vínům. Vína bylo možno si také zakoupit.

Degustace trvala téměř dvě hodiny a teprve pak na všechny čekal vrchol akce – skvěle rozněné selátko. Chutnalo a snědlo se beze zbytku. Po tomto gastronomickém zážitku následovala volná zábava. Pokrývači z Brněnska při ní jasně překonali kolegy z Vysočiny a vybaveni třemi kytarami ovládli zbytek večera. Zástupci Vysočiny se ale nechtěli dát zahanbit a některá jejich pěvecká čísla stála za pozornost. V příjemné pohodě a se skleničkou skvělého vína se večer přehoupal do hluboké noci, teprve tehdy akce pomalu končila.

Ráno se po snídani všichni pomalu rozjeli zpět do svých domovů. Provozela je přitom vzpomínka na krásné prožitý den s dobrými lidmi, která v nich dlouho zůstane.

Jana a Petr, oblastní manažeři

Krásna na talíři i ve vzduchu

Jak nejlépe poděkovat pokrývačům za jejich poctivou práci a podporu značky Tondach? A ideálně rovnou vyjádřit uznání i jejich manželkám za svatou trpělivost, kterou s nimi mají, protože si jich doma moc neužijí? Jsou přece pořád na střeších a pokládají tašky... Odpověď je jasná – pozvat je na večeri do překrásné restaurace Salabka v pražské Troji! Pánové sice znovu trávili čas s Tondachem, ale tentokrát přitom každý z nich mohl být se svojí paní.

Restaurace Salabka, zařazená do průvodce Michelin, nám poskytla nejen luxusní prostředí, ale především zážitkovou degustační večeři. Díky dokonale připraveným pokrmům, které bychom si doma připravili jen stěží, jsme zažili opravdový kulinářský zážitek. Došlo i na párování jídla s vínem, protože k Salabce patří vinice, ve které se víno pěstuje a zpracovává od 13. století.

Potěšení pro oči návštěvou restaurace ani zdaleka nekončilo. Poskytlo nám je nejen kreativně servírované menu v Salabce, ale i následná prohlídka líhnutí exotických motýlů ve skleníku Fata Morgána v Troji.

Co dodat? Snad jen poděkování vám všem...

Kateřina, oblastní manažerka

SMS soutěže pro pokrývače s lákavými odměnami

V červenci jsme v Tondachu pro naše pokrývače vyhlásili SMS soutěž. Každý účastník, který odpověděl na otázku: „Kolik m² Bobrovky letos položíte?“, získal za odměnu speciální tričko z limitované edice s vtipem Petra Urbana.

Dostali jsme od vás rozličné odpovědi, korektní i úsměvné. Ale to nás nepřekvapilo. Dobře víme, že jste chlapí od rány a na slovíčkaření vás neužije. A že si hrajete rádi, můžete se těšit na další takovou soutěž ještě letos.

Petra, marketingový specialista

Další ročník soutěže Pálená střecha je tady!

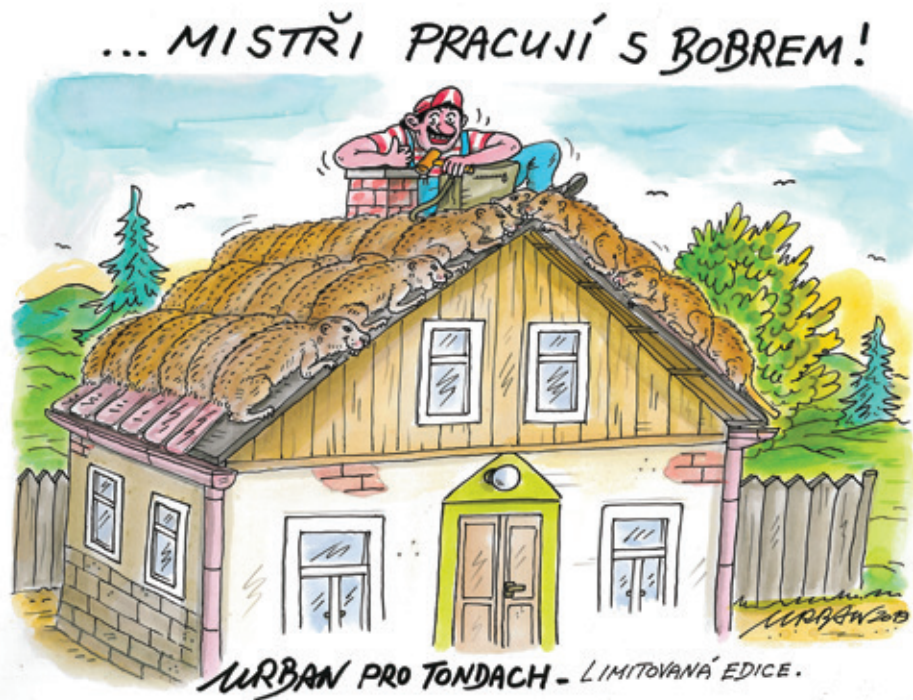
Letos už po patnácté se můžete těšit na oblíbenou soutěž pro pokrývače a pokrývačské firmy TONDACH PÁLENÁ STŘECHA 2019. Na vítěze čekají poukazy na materiál a jistě je potěší i zviditelnění jejich práce v odborných médiích.

Pravidla soutěže TONDACH PÁLENÁ STŘECHA 2019 jsou stejná jako v minulosti, ale pro jistotu si je připomeňme. Bezplatně se může přihlásit každý, kdo pracuje s krytinou TONDACH na území České republiky. Přihlášena realizace musí být pokryta krytinou TONDACH a musí být realizována v době od 1. 12. 2018 do 31. 12. 2019. Pozor! V uvedeném termínu musí být realizována pokládka krytiny. Fasády nebo okolí domu se to netýká – ty zatím nemusejí být dokončeny. Důležitá je i podmínka, že realizaci může přihlásit pouze firma, která ji skutečně provedla, nikoliv dodavatel, který akci jen zastřešoval.

V soutěži se jako každý rok bude hodnotit funkčnost, vzhled a zpracování detailů. Zvyšte tedy své šance na výhru zasláním vhodných záběrů. Úspěch nečekejte se snímky z dálky, ani když jsou efektně pořízeny z dronů. Vaší vstupenkou mezi vítěze se mnohem pravděpodobněji stane celkový pohled na střechu doplněný o konkrétní detaily.

Přihlášky posílejte do 31. 12. 2019 na www.wienerberger.cz.

			8	6	1			
		8				1	6	4
	3		4					5
5	1				3		4	
	7			9			1	
	4		1				3	8
1					7		5	
7	8	4				2		
			9	1	8			



Chcete-li nás inspirovat, nebo se podílet o zajímavé reference či zážitky ze střechy, neváhejte a napište nám na tondach@tondach.cz.

Redakční informace

„NA STŘEŠE“ vychází v tištěné podobě pro týmy pokrývačů, klempířů a tesařů jako periodický tisk, evidenční číslo MK ČR E 22989. Vydání: III/2019 číslo vyšlo 23. 9. 2019

Na tomto čísle spolupracovali: M. Fogl, A. Georgiadisová, V. Jirkovský, P. Krajča, R. Krestýn, A. Kuba, M. Kývala, M. Matysková, P. Peterková, R. Prus, H. Stančík, J. Straková, J. Strankmüllerová, P. Toman, P. Trefilová, K. Vobořilová.

Vydavatel:
Wienerberger s.r.o.
Plachého 388/28,
370 01 České Budějovice
IČO: 00015253
Tel.: +420 383 828 099
e-mail: info@tondach.cz
Náklad: 5 000 ks